

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PROVERBE

CAPITOLUL 21

- 13 Cine își astupă urechea la strigătul săracului, nici el nu va căpăta răspuns când va striga. –
- 14 Un dar făcut în taină potolește mânia, și o mită dată pe ascuns potolește cea mai puternică mânie. –
- 15 Este o bucurie pentru cel neprihănit să facă ce este bine, dar pentru cei ce fac răul este o groază. –
- 16 Omul care se abate de la calea înțelepciunii se va odihni în adunarea celor morți. –
- 17 Cine iubește petrecerile va duce lipsă, și cine iubește vinul și untdelemnul dresurilor nu se îmbogățește. –
- 18 Cel rău slujește ca preț de răscumpărare pentru cel neprihănit, și cel stricat, pentru oamenii fără prihană. –
- 19 Mai bine să locuiești într-un pământ pustiu, decât cu o nevastă gâlcevită și supărăcioasă. –
- 20 Comori de preț și untdelemn sunt în locuința celui înțelept, dar omul fără minte le risipește. –

21 Cine urmărește neprihănirea și bunătatea, găsește viață, neprihănire și slavă. –

22 Înțeleptul cucerește cetatea vitejilor și doboară puterea în care se încredeau. –

23 Cine își păzește gura și limba, își scutește sufletul de multe neazuri. –

24 Cel mândru și trușă se cheamă batjocoritor :

el lucrează cu aprinderea îngâmării.

25 Poftele leneșului îl omoară, pentru că nu vrea să lucreze cu mâinile. –

26 Toată ziua o duce numai în poște : dar cel neprihănit dă fără zgârcenie. –

27 Jertfa celor răi este o scârbă înaintea Domnului, cu cât mai mult când o aduc cu gânduri nelegiuite. –

28 Martorul mincinos va pieri, dar omul care ascultă bine va vorbi totdeauna cu izbândă. –

29 Cel rău ia o înfățișare nerușinată, dar omul fără prihană își îmbunătățește calea. –

30 Nici înțelepciunea, nici priceperea, nici sfatul n-ajută împotriva Domnului. –

31 Calul este pregătit pentru ziua bătăliei, dar biruința este a Domnului. –

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Editorial. Răni deschise (I)

„Trezește-te, tu, care dormi, scoală-te dintre cei morți și Hristos va străluci peste tine.” (Efeseni 5 : 14)

Mai este aici ceva de nădăjduit, când un om cu 11 răni zace ca mort 48 de ore sub cerul liber ? A

ș a a zăcut Moritz de Hirschfeld, căpitan de cavalerie spaniol, din 25 până în 27 octombrie 1811, pe câmpul de luptă de la Murviedo. Acolo spaniolii au dus o luptă nefericită cu francezii. Printre morți zăcea și acest ofițer german.

El fusese numai cu câteva luni înainte grav rănit. El a primit într-o bătălie cu infanteria franceză, două înțepături cu baioneta și cinci lovituri cu patul puștii.

Abia vindecat, se afla din nou în șa. Când în 27 octombrie trebuiau îngropați morții de la Murviedo, un țaran spaniol l-a găsit pe bărbatul jefuit, în aparență mort, cu cele 11 răni ale sale și a descoperit că omul mai trăia. Astfel a fost menținută această viață. Hirschfeld a ajuns ca prizonier în îngrijire franceză, în fortăreața Saragosa.

Mult timp starea lui a oscilat între viață și moarte, patru luni a trebuit să petreacă în pat. Treptat s-a însănătoșit.

În mai 1812 era așa de restabilit, încât a putut să fugă din prizonierat în mare primejdie – da, minunata putere și bunătate a lui Dumnezeu a mai adăugat acestei vieți în aparență pierdută, încă 48 de ore.

Același om, care în 27 octombrie 1811 zăcea aparent mort în fața localității Murviedo, a murit în 13 octombrie 1859 ca general comandant al corpului de armată prusac din Koblenz.

El a mai răbdat de multe ori dureri la vechile răni, cu toate că erau perfect vindecate și cicatrizate, deși ele abia acum l-au declarat într-adevăr capabil de a sluji ca un soldat încercat și experimentat.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Răni și cicatrice căpătate în luptă sunt o mare onoare.

În armata lui Napoleon I, mareșalul Oudinot purta numele de onoare : *Mareșalul cu 34 de răni*.

Și Sfânta Scriptură povestește despre un bărbat care a rămas să zacă sângerând la marginea drumului, până l-a găsit un salvator milostiv și l-a dus în siguranță (Luca 10 : 30 și următoarele versete) ca să fie tămăduit.

Dar acest bărbat nu și-a primit rănilor în luptă, ci în călătoria vieții, de la tâlhari. El este imaginea tuturor oamenilor, care zac la marginea drumului acestei vieți, deznădăjduți, răniți de moarte prin păcatul lor.

Zac acolo cu miile, iar samaritanul Isus vine și vrea să-i salveze și să-i vindece, ca astfel să trăiască într-o viață nouă; dar majoritatea nu vor să se lase salvați.

Și Pavel a fost un astfel de salvat, care a zăcut mort pe drum și pe care Isus l-a găsit, l-a apucat și l-a tămăduit.

Domnul i-a ieșit în cale în fața porților Damascului. Acestea au fost zile serioase.

Lipsit de lumina ochilor, profund zguduit, a rămas trei zile fără mâncare și fără băutură și l-a vorbit Dumnezeuului oricărui har și Dumnezeu a vorbit cu el.

Acolo a fost tămăduit de rănilor de moarte ale păcatului său.

Da, erau răni îngrozitoare, pe care și le-a făcut sub puterea lui satan, ca vrăjmaș al lui Dumnezeu. Când au fost de mult vindecate și cicatrizate, Pavel de multe ori le-a mai simțit cu durere.

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE CHIBZUINȚĂ

• Chibzuiește și fii bun, ca să devii înțelept ; dacă nu judeci și ești rău, rău vei ajunge. KHOSROU DEHLAVI

• Nu păși pe drum înainte de-a gândi ! GAMI

• N-ai măsurat, nu tăia !

• Pâinea trebuie mâncată la prețul zilei. *Proverbe* [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ | Radu

• De veche tradiție în onomastica noastră, frecvent și cu largă răspândire, **Radu** face parte dintre numele pe care românii le-au împrumutat de la slavi (dată fiind popularitatea de care s-au bucurat mai ales în regiunile sudice ale țării, trebuie luată în considerație în primul rând influența slavă de sud, bulgară și sârbo-croată). Aparținând fondului antroponimic slav, numele în discuție este la origine un hipocoristic de la persoanele compuse cu elementul *rad-* „bucuros” ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Nota bene** (lat. „Notează bine”) - Se pare că obiceiul acestor adăugiri a rămas de pe vremea când cărțile erau scrise de mână. Atticus, un prieten al lui Cicero, înființase la Roma un atelier unde lucrau 300 de scribi care copiau, după dictare, în mod simultan, același text. Desigur, în asemenea condiții se săvârșeau destule greșeli și omisiuni. Prin „nota bene” erau evitate efortul și cheltuiala unor noi transcrieri. Deci, la început : un fel de erată. După ce mai târziu s-a introdus sintagma *erratum*, „nota bene” a ajuns ceea ce este și azi : o însemnare, cu inițialele *N.B.*, spre a semnala cititorilor o informație sau o precizare suplimentară. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 5 RAYMOND LULL

Raymond Lull s-a născut în anul 1235, într-o familie catalană bogată din orașul Palma, Majorca.

În tinerețe a trăit o viață lumească, ușuratică, la curtea regelui Iacob de Aragon. El a studiat filozofia și a scris poezii lirice în limba catalană până la vârsta de 34 ani.

În 1266, el a părăsit felul deșert de viețuire și s-a întors la Dumnezeu. Atunci, a fost cuprins de o mare râvnă de a predica Evanghelia musulmanilor din Africa de nord. Spre a putea face aceasta, el a început să învețe limba arabă cu un sclav.

Apoi a studiat-o în mod serios la Miromar și a devenit o autoritate în ce privește limba și cultura musulmană.

Pentru o vreme a fost profesor de limba arabă la universitățile din Paris, Montpellier, Genua și alte centre universitare. El cerea, ca în toate marile universități, să se învețe limba arabă, dar a primit puțin suport în privința aceasta.

În mai multe rânduri, a făcut intervenții la papa spre a putea face o lucrare misionară, dar fără nici un rezultat.

El a scris o carte, în care, cu diagrame și argumente, arăta superioritatea creștinismului față de mahomedanism, pe care a căutat s-o răspândească în cercurile culte arabe.

În anul 1291, când era în etate de 55 ani, singur, fără să fie ajutat, el a plecat la Tunis și pe străzi a început să predice Evanghelia.

După câțva timp, a provocat pe cărturarii musulmani la o dispută publică în care i se părea că a ieșit biruitor.

Felul lui agresiv însă, a infuriat pe

musulmani și l-au expulzat din țară. El însă nu s-a dat bătut.

În anul 1301, la 65 de ani, a mers la Levant și a făcut o a doua călătorie misionară în Africa de Nord.

Acolo, a început să combată învățăturile lui Averroes. Atunci, musulmanii l-au arestat și l-au aruncat în închisoare.

Maltratările pe care le-a primit din partea arabilor au fost groaznice. După un timp, a fost expulzat din nou.

Reîntors în Europa, a reușit să înființeze o catedră de limbă și cultură arabă la universitățile din Avignon, Paris, Bologna, Oxford și Salamanca.

În 1315, când era în vârstă de 80 de ani, a încercat a treia oară să facă misiune între musulmani.

A pătruns în Africa de nord și a început să predice.

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”